

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 22 lutego 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Berlin – Niemcy) – INEOS Köln GmbH / Bundesrepublik Deutschland

(Sprawa C-572/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Środowisko naturalne — System handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w Unii Europejskiej — Dyrektywa 2003/87/WE — Artykuł 10a — Decyzja 2011/278/UE — Przejściowe zasady dotyczące zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji — Okres 2013 – 2020 — Wniosek o przydział — Błędne dane — Korekta — Termin zawity)

(2018/C 134/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Berlin

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: INEOS Köln GmbH

Strona pozwana: Bundesrepublik Deutschland

Sentencja

Wykładni art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami [uprawnieniami do] emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE, zmienionej dyrektywą 2009/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2009 r., i decyzji Komisji 2011/278/UE z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87 należy dokonywać w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, które dla złożenia wniosku o przydział bezpłatnych uprawnień do emisji w odniesieniu do okresu rozliczeniowego 2013–2020 przewiduje termin prekluzyjny, po upływie którego wnioskodawca zostaje całkowicie pozbawiony możliwości dokonania korekty lub uzupełnienia swego wniosku, o ile termin ten nie czyni złożenia takiego wniosku praktycznie niemożliwym lub nadmiernie utrudnionym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 53 z 20.2.2017.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 21 lutego 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzgericht – Niemcy) – Kreuzmayr GmbH / Finanzamt Linz

(Sprawa C-628/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Podatki — Podatek od wartości dodanej (VAT) — Następujące po sobie dostawy dotyczące tych samych towarów — Miejsce drugiej dostawy — Powiadomienie pierwszego dostawcy — Numer identyfikacyjny VAT — Prawo do odliczenia — Uzasadnione oczekiwania podatnika co do istnienia przesłanek prawa do odliczenia]

(2018/C 134/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Kreuzmayr GmbH

Strona przeciwna: Finanzamt Linz

Sentencja

- 1) W okolicznościach takich jak w postępowaniu głównym art. 32 akapit pierwszy dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że ma on zastosowanie do drugiej z dwóch następujących po sobie dostaw tego samego towaru skutkujących tylko jednym transportem wewnątrzspółnotowym.
- 2) W sytuacji gdy druga dostawa w łańcuchu dwóch następujących po sobie dostaw skutkujących jednym transportem wewnątrzspółnotowym stanowi dostawę wewnątrzspółnotową, zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań należy interpretować w ten sposób, że nabywca końcowy, który błędnie powołał się na prawo do odliczenia naliczonego podatku od wartości dodanej, nie może odliczyć tytułem naliczonego podatku od wartości dodanej podatku od wartości dodanej zapłaconego dostawcy na podstawie faktur przekazanych przez podmiot pośredniczący, który błędnie zakwalifikował swoją dostawę.

⁽¹⁾ Dz.U. C 95 z 27.3.2017.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 21 lutego 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof – Niemcy) – Peugeot Deutschland GmbH / Deutsche Umwelthilfe eV

(Sprawa C-132/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Swoboda świadczenia usług — Dyrektywa 2010/13/UE — Definicje — Pojęcie „audiowizualnej usługi medialnej” — Zakres stosowania — Kanał wyświetlający reklamy wideo modeli nowych samochodów osobowych w ramach serwisu internetowego YouTube)

(2018/C 134/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Peugeot Deutschland GmbH

Strona przeciwna: Deutsche Umwelthilfe eV

Sentencja

Artykuł 1 ust. 1 lit. a) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych) należy interpretować w ten sposób, że definicja „audiowizualnej usługi medialnej” nie obejmuje swoim zakresem ani kanału wideo, takiego jak ten będący przedmiotem sporu w postępowaniu głównym, z którego użytkownicy Internetu mogą pobierać krótkie reklamy wideo modeli nowych samochodów osobowych, ani pojedynczego wideo traktowanego samodzielnie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 213 z 3.7.2017.